

Ladislav Leština: Hudební a kulturní projevy The Plastic People of the Universe v československém undergroundovém hnutí

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor práce si na jejím počátku vytyčil poměrně smělý úkol, a to zpracovat s využitím etnomuzikologické perspektivy materiál stojící v průsečíku dějin českého rocku a autorovy vlastní rodinné historie. Záměrem bylo propojit obraz skupiny The Plastic People of the Universe prezentovaný existující literaturou s osobním pohledem jednoho z bývalých členů a zároveň autorova otce, Ladislava Leštiny st. Toto propojení mělo za cíl ukázat, jaké motivy stály za aktivitami skupiny, do jaké míry se jednotliví aktéři lišili ve vnímání toho, co považovali za podstatné, a jak se jejich vnímání mohlo lišit od prezentace skupiny navenek skrze média a literaturu. Za tímto účelem autor bakalářské práce zpracoval velké množství pramenů a literatury, která k historii The Plastic People of the Universe a obecně českému undergroundu dosud vyšla, a na tomto základě prezentuje přesvědčivý obraz hudební komunity zasazený do dobového kontextu.

Při interpretaci tohoto obrazu se autor opírá o kombinaci několika teoretických konceptů z etnomuzikologické literatury. Hlavní roli zde mají Tia DeNora (Music in Everyday Life) a Thomas Turino (Music in Everyday Life). Tato dvě východiska doplňuje studie Edwarda Larkeyho věnovaná populární hudbě v socialistickém Německu, která poskytuje relevantní srovnávací materiál. Autor svá teoretická východiska vysvětluje poměrně důkladně a obšírně, neváhá se vydat až k počátkům formování etnomuzikologie. Výsledná kapitola je díky tomu poměrně dlouhá, nicméně se v ní ukazuje, že autor si na porozumění teoretické literatuře skutečně dal záležet.

V průběhu práce se ukázalo, že plánované rozhovory se nakonec nepodaří pořídit v takovém množství, aby tvořily těžiště celé práce. Jejich role tak byla změněna spíše na komentáře k jednotlivým tematickým okruhům. Toto zjištění bohužel přišlo ve chvíli, kdy již bylo pozdě zcela měnit plán práce. Ve výsledku tedy dominuje analýza příběhu The Plastic People of the Universe, jak je zachycen ve starší novější literatuře. Na druhou stranu jsou vsuvky z osobních rozhovorů, jakkoliv stručné, použity tak, že skutečně přinášejí nové vhledy, případně jisté korekce popisů z literatury. Původní záměr se tak alespoň zčásti podařilo udržet.

Autor k práci přistupoval zodpovědně a byť řada změn v textu probíhala na poslední chvíli, podařilo se mu dát práci strukturu, která prokazuje originální pohled i analytické schopnosti. V některých místech by bylo samozřejmě dobré zapracovat na přehlednosti a jisté ukázněnosti textu, kterou komplikuje květnatá stylistika. Snaha leccos okomentovat či dovysvětlit pak vedla k poznámkám i odstavcům trochu odbíhajícím od tématu.

Navzdory některým výtkám autor rozhodně naplnil požadavky kladené na bakalářskou práci, kterou tímto doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.

Praha

9. 6. 2022

Matěj Kratochvíl, Ph.D.